

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Νέος 131ος Διαγωνισμός Δύσεων 'Απριλίου - 'Ιουλίου.

(Δι' λύσεις δεκταί μέχρι τής 7ης 'Ιουνίου).

213. Δεξιόγραφος

Υίος Πριάμου με φωνήεν Και μ' ένα άρθρον συνηρόθη, Και μία πόλις τής Ευρώπης, Πολύ μεγάλη, εμφανερόθη.

'Εστάλη υπό τής 'Αεροναυτοπούλας

214. Τονόγραφος

Τιτάνα εις τόν 'Ολυμπον 'Αμέσως θανεόσσω, 'Αν μόνον τήν οξείάν του 'Ολίγων κατεβάσω.

'Εστάλη από τόν Γλυκό Χαμόγελο

215. Αίνυγμα

Είμαι νήσος του Αίγαίου 'Αν μου κόψης τόν κεφάλι, 'Αλλή νήσος θα προβάλη, Και τό ουδέτερον τών νήσων, Φίλε λύτα, έν σχηματισής, 'Ενα άνθος θα μωρίσης.

'Εστάλη υπό Ρίτας Ν. 'Αγγελοπούλου

216. 'Αρχαίον Αίνυγμα

'Εν τούτς πτηναίριος όρας με. ήν αποκόψης μοι τήν κεφαλήν, χρή σε έχην με. ήν δε και πάλιν αποκόψης κεφαλήν τήν έμην, τώ σφ προσώπω κείμαι. ήν δε επαναλάβης τήν τής έμης κεφαλής αποβολήν, εις ζών μεταπίπτω. ει δε νυν βούλει ουχ' έν έχην, αλλά διακόσια, και νυν αποκεφάλισόν με.

'Εστάλη υπό τού 'Αλεξ. Μουροκοδάτου.

217. 'Αντεστραμμένη Πυραμίδα

* * * + * * * = Κράτος τής Ευρώπης. * * * + * * * = Νήσος του Αίγαίου. * * * + * * * = Επίρρημα τρόπου. * * * + * * * = Οί σταυροί αποτελούν μικρόν πτερωτόν Θεόν.

'Εστάλη υπό τού 'Εθνομάρτυρος Αιμιλιανού.

218. Γινία

+ * * * * = Πόνος. * * * + * * * = 'Εργαλείον. * * * + * * * = Φαγητόν. * * * + * * * = Νομοθέτης. * * * + * * * = Νήσος.

Οί σταυροί αποτελούν είδος χρώματος.

'Εστάλη υπό τής 'Ιριδος

219. 'Επιγραφή

Β Σ Σ Ν Ε
Ε Ο
Υ Ρ
Β Ρ
Τ Ο Ε Υ Π

Ζητείται ή ανάγνωσις τής επιγραφής ταύτης.

'Εστάλη υπό τού Εθνικούς Ψαρά.

220. Συλλαβική 'Αεροστιχίς

Αί αρχικά συλλαβάι τών κάτωθι ζητούμένων λέξεων αποτελούν αρχαίον γωμικόν: 1, Νήσος του Αίγαίου. 2, Φυτόν άρωματικόν. 3, Θεός του πολέμου. 4, Πόλις τής Ευρώπης.

'Εστάλη υπό 'Αλεξάνδρας Κ. Δανουή.

221. Φωνηενόβλιπον

σ κ π ς - * - γ ς - δ π λ ς - * - κ π ς
'Εστάλη από τόν Χάνι τής Γραβιάς.

222. Γρῖφος

Ο τέλ. τέλ. :: σσθ. t.
μήν. τέλ. :: σσθ. t.
τέλ. :: σσθ. t.

'Εστάλη υπό τού Μουσηγέτου 'Απόλλωνος.

ΛΥΣΕΙΣ

των Πνευματικών 'Ασκήσεων των φύλλων 15 και 16

138. 'Αριστειδής (Άρης, τί, δις.)—139. Πίθος (πι, θίς.)—140. Πέλαγος - πελαργός.

141. Παρά - άρπα.

142. Κ 143—144. 1, 'Ο πῖλος εἶνε μέρος τῆς ένδυμασίας. 2, 'Ο θῆλος τοῦ ναοῦ εἶνε ὕψηλος.—145. ΔΙ-ΓΑΗ - ΔΑΡΩΝ

(Άρητός, ΓΑμος, ΓΑΡς, ΔάΚων, Ησιό-ΝΗ.)—146. 'Απλούς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφυ.—147. Τό πᾶν ἔξ ἡμῶν ἐξαρτάται. (Τῶ-παν ἔξ - ἡμῶν ἔξ - Άρτα τε.)

148. Αἴγιον (αί, Γή, ον.)—149. 'Ολύμπια 'Ολυμπία.—150. 'Ο ἥλιος, ἡ 'Ήλιετα, τόν 'Ήλιον.

151. Κ 152. 'Η Διά-πλασις μᾶς δια-πλάσσει. ('Η ἄ-Κ Α Μ Η Λ Ο Σ νάγγωσις ἄρχε-Λ Ο Λ Ο Σ ται ἐκ τοῦ με-Σ Ο Σ σαίου Σ, κατό-πιν ἐκ τῆς ἄνω

δεξιᾶς γωνίας, καί προχωρεῖ λαβανόμενου ἐναλλάξ ἐνός γράμματος ἐκ τῆς ἄνω πλευρᾶς καί ἐνός ἐκ τῆς δεξιᾶς, εἶτα ἐνός ἐκ τῆς ἀριστερᾶς καί ἐνός ἐκ τῶν κάτω, πάντοτε δια-γωνίως.)—153.—154. Τῆ ἀνταλλαγῇ διά τοῦ Α : ἄμα, 'Ααρών, ἄφρος (ἡ φάρος), 'Άρτα, ἄμυ.—158. Δεῖλοι (ΜηΔΟΙ, ΛΥδοί...)—159. ΑΔΑΝΑ-ΝΟΜΟΣ ('ΑΝδρείος, ΔΟΥ-λος, ΑΜελής, ΝΟτος, ΔΣθενώ.)—160. 'Ο λόγος εἶνε ἄστροφος καί ἡ σιωπή χρυσός.—161. Δίκαιος ἐκαλεῖτο ὁ 'Αριστειδής ὄφ' ὄλης τῆς 'Ελλάδος. (Δεῖ καί ὅς ἐκάλετ. τό - σαρ εἰς τί δις ὄφ' ὄλ' εἰς τ' - εἰς ἔλα δός.)

148. Αἴγιον (αί, Γή, ον.)—149. 'Ολύμπια 'Ολυμπία.—150. 'Ο ἥλιος, ἡ 'Ήλιετα, τόν 'Ήλιον.

151. Κ 152. 'Η Διά-πλασις μᾶς δια-πλάσσει. ('Η ἄ-Κ Α Μ Η Λ Ο Σ νάγγωσις ἄρχε-Λ Ο Λ Ο Σ ται ἐκ τοῦ με-Σ Ο Σ σαίου Σ, κατό-πιν ἐκ τῆς ἄνω

δεξιᾶς γωνίας, καί προχωρεῖ λαβανόμενου ἐναλλάξ ἐνός γράμματος ἐκ τῆς ἄνω πλευρᾶς καί ἐνός ἐκ τῆς δεξιᾶς, εἶτα ἐνός ἐκ τῆς ἀριστερᾶς καί ἐνός ἐκ τῶν κάτω, πάντοτε δια-γωνίως.)—153.—154. Τῆ ἀνταλλαγῇ διά τοῦ Α : ἄμα, 'Ααρών, ἄφρος (ἡ φάρος), 'Άρτα, ἄμυ.—158. Δεῖλοι (ΜηΔΟΙ, ΛΥδοί...)—159. ΑΔΑΝΑ-ΝΟΜΟΣ ('ΑΝδρείος, ΔΟΥ-λος, ΑΜελής, ΝΟτος, ΔΣθενώ.)—160. 'Ο λόγος εἶνε ἄστροφος καί ἡ σιωπή χρυσός.—161. Δίκαιος ἐκαλεῖτο ὁ 'Αριστειδής ὄφ' ὄλης τῆς 'Ελλάδος. (Δεῖ καί ὅς ἐκάλετ. τό - σαρ εἰς τί δις ὄφ' ὄλ' εἰς τ' - εἰς ἔλα δός.)

148. Αἴγιον (αί, Γή, ον.)—149. 'Ολύμπια 'Ολυμπία.—150. 'Ο ἥλιος, ἡ 'Ήλιετα, τόν 'Ήλιον.

151. Κ 152. 'Η Διά-πλασις μᾶς δια-πλάσσει. ('Η ἄ-Κ Α Μ Η Λ Ο Σ νάγγωσις ἄρχε-Λ Ο Λ Ο Σ ται ἐκ τοῦ με-Σ Ο Σ σαίου Σ, κατό-πιν ἐκ τῆς ἄνω

δεξιᾶς γωνίας, καί προχωρεῖ λαβανόμενου ἐναλλάξ ἐνός γράμματος ἐκ τῆς ἄνω πλευρᾶς καί ἐνός ἐκ τῆς δεξιᾶς, εἶτα ἐνός ἐκ τῆς ἀριστερᾶς καί ἐνός ἐκ τῶν κάτω, πάντοτε δια-γωνίως.)—153.—154. Τῆ ἀνταλλαγῇ διά τοῦ Α : ἄμα, 'Ααρών, ἄφρος (ἡ φάρος), 'Άρτα, ἄμυ.—158. Δεῖλοι (ΜηΔΟΙ, ΛΥδοί...)—159. ΑΔΑΝΑ-ΝΟΜΟΣ ('ΑΝδρείος, ΔΟΥ-λος, ΑΜελής, ΝΟτος, ΔΣθενώ.)—160. 'Ο λόγος εἶνε ἄστροφος καί ἡ σιωπή χρυσός.—161. Δίκαιος ἐκαλεῖτο ὁ 'Αριστειδής ὄφ' ὄλης τῆς 'Ελλάδος. (Δεῖ καί ὅς ἐκάλετ. τό - σαρ εἰς τί δις ὄφ' ὄλ' εἰς τ' - εἰς ἔλα δός.)

148. Αἴγιον (αί, Γή, ον.)—149. 'Ολύμπια 'Ολυμπία.—150. 'Ο ἥλιος, ἡ 'Ήλιετα, τόν 'Ήλιον.

151. Κ 152. 'Η Διά-πλασις μᾶς δια-πλάσσει. ('Η ἄ-Κ Α Μ Η Λ Ο Σ νάγγωσις ἄρχε-Λ Ο Λ Ο Σ ται ἐκ τοῦ με-Σ Ο Σ σαίου Σ, κατό-πιν ἐκ τῆς ἄνω

δεξιᾶς γωνίας, καί προχωρεῖ λαβανόμενου ἐναλλάξ ἐνός γράμματος ἐκ τῆς ἄνω πλευρᾶς καί ἐνός ἐκ τῆς δεξιᾶς, εἶτα ἐνός ἐκ τῆς ἀριστερᾶς καί ἐνός ἐκ τῶν κάτω, πάντοτε δια-γωνίως.)—153.—154. Τῆ ἀνταλλαγῇ διά τοῦ Α : ἄμα, 'Ααρών, ἄφρος (ἡ φάρος), 'Άρτα, ἄμυ.—158. Δεῖλοι (ΜηΔΟΙ, ΛΥδοί...)—159. ΑΔΑΝΑ-ΝΟΜΟΣ ('ΑΝδρείος, ΔΟΥ-λος, ΑΜελής, ΝΟτος, ΔΣθενώ.)—160. 'Ο λόγος εἶνε ἄστροφος καί ἡ σιωπή χρυσός.—161. Δίκαιος ἐκαλεῖτο ὁ 'Αριστειδής ὄφ' ὄλης τῆς 'Ελλάδος. (Δεῖ καί ὅς ἐκάλετ. τό - σαρ εἰς τί δις ὄφ' ὄλ' εἰς τ' - εἰς ἔλα δός.)

148. Αἴγιον (αί, Γή, ον.)—149. 'Ολύμπια 'Ολυμπία.—150. 'Ο ἥλιος, ἡ 'Ήλιετα, τόν 'Ήλιον.

151. Κ 152. 'Η Διά-πλασις μᾶς δια-πλάσσει. ('Η ἄ-Κ Α Μ Η Λ Ο Σ νάγγωσις ἄρχε-Λ Ο Λ Ο Σ ται ἐκ τοῦ με-Σ Ο Σ σαίου Σ, κατό-πιν ἐκ τῆς ἄνω

δεξιᾶς γωνίας, καί προχωρεῖ λαβανόμενου ἐναλλάξ ἐνός γράμματος ἐκ τῆς ἄνω πλευρᾶς καί ἐνός ἐκ τῆς δεξιᾶς, εἶτα ἐνός ἐκ τῆς ἀριστερᾶς καί ἐνός ἐκ τῶν κάτω, πάντοτε δια-γωνίως.)—153.—154. Τῆ ἀνταλλαγῇ διά τοῦ Α : ἄμα, 'Ααρών, ἄφρος (ἡ φάρος), 'Άρτα, ἄμυ.—158. Δεῖλοι (ΜηΔΟΙ, ΛΥδοί...)—159. ΑΔΑΝΑ-ΝΟΜΟΣ ('ΑΝδρείος, ΔΟΥ-λος, ΑΜελής, ΝΟτος, ΔΣθενώ.)—160. 'Ο λόγος εἶνε ἄστροφος καί ἡ σιωπή χρυσός.—161. Δίκαιος ἐκαλεῖτο ὁ 'Αριστειδής ὄφ' ὄλης τῆς 'Ελλάδος. (Δεῖ καί ὅς ἐκάλετ. τό - σαρ εἰς τί δις ὄφ' ὄλ' εἰς τ' - εἰς ἔλα δός.)

148. Αἴγιον (αί, Γή, ον.)—149. 'Ολύμπια 'Ολυμπία.—150. 'Ο ἥλιος, ἡ 'Ήλιετα, τόν 'Ήλιον.

151. Κ 152. 'Η Διά-πλασις μᾶς δια-πλάσσει. ('Η ἄ-Κ Α Μ Η Λ Ο Σ νάγγωσις ἄρχε-Λ Ο Λ Ο Σ ται ἐκ τοῦ με-Σ Ο Σ σαίου Σ, κατό-πιν ἐκ τῆς ἄνω

δεξιᾶς γωνίας, καί προχωρεῖ λαβανόμενου ἐναλλάξ ἐνός γράμματος ἐκ τῆς ἄνω πλευρᾶς καί ἐνός ἐκ τῆς δεξιᾶς, εἶτα ἐνός ἐκ τῆς ἀριστερᾶς καί ἐνός ἐκ τῶν κάτω, πάντοτε δια-γωνίως.)—153.—154. Τῆ ἀνταλλαγῇ διά τοῦ Α : ἄμα, 'Ααρών, ἄφρος (ἡ φάρος), 'Άρτα, ἄμυ.—158. Δεῖλοι (ΜηΔΟΙ, ΛΥδοί...)—159. ΑΔΑΝΑ-ΝΟΜΟΣ ('ΑΝδρείος, ΔΟΥ-λος, ΑΜελής, ΝΟτος, ΔΣθενώ.)—160. 'Ο λόγος εἶνε ἄστροφος καί ἡ σιωπή χρυσός.—161. Δίκαιος ἐκαλεῖτο ὁ 'Αριστειδής ὄφ' ὄλης τῆς 'Ελλάδος. (Δεῖ καί ὅς ἐκάλετ. τό - σαρ εἰς τί δις ὄφ' ὄλ' εἰς τ' - εἰς ἔλα δός.)

148. Αἴγιον (αί, Γή, ον.)—149. 'Ολύμπια 'Ολυμπία.—150. 'Ο ἥλιος, ἡ 'Ήλιετα, τόν 'Ήλιον.

151. Κ 152. 'Η Διά-πλασις μᾶς δια-πλάσσει. ('Η ἄ-Κ Α Μ Η Λ Ο Σ νάγγωσις ἄρχε-Λ Ο Λ Ο Σ ται ἐκ τοῦ με-Σ Ο Σ σαίου Σ, κατό-πιν ἐκ τῆς ἄνω

δεξιᾶς γωνίας, καί προχωρεῖ λαβανόμενου ἐναλλάξ ἐνός γράμματος ἐκ τῆς ἄνω πλευρᾶς καί ἐνός ἐκ τῆς δεξιᾶς, εἶτα ἐνός ἐκ τῆς ἀριστερᾶς καί ἐνός ἐκ τῶν κάτω, πάντοτε δια-γωνίως.)—153.—154. Τῆ ἀνταλλαγῇ διά τοῦ Α : ἄμα, 'Ααρών, ἄφρος (ἡ φάρος), 'Άρτα, ἄμυ.—158. Δεῖλοι (ΜηΔΟΙ, ΛΥδοί...)—159. ΑΔΑΝΑ-ΝΟΜΟΣ ('ΑΝδρείος, ΔΟΥ-λος, ΑΜελής, ΝΟτος, ΔΣθενώ.)—160. 'Ο λόγος εἶνε ἄστροφος καί ἡ σιωπή χρυσός.—161. Δίκαιος ἐκαλεῖτο ὁ 'Αριστειδής ὄφ' ὄλης τῆς 'Ελλάδος. (Δεῖ καί ὅς ἐκάλετ. τό - σαρ εἰς τί δις ὄφ' ὄλ' εἰς τ' - εἰς ἔλα δός.)

148. Αἴγιον (αί, Γή, ον.)—149. 'Ολύμπια 'Ολυμπία.—150. 'Ο ἥλιος, ἡ 'Ήλιετα, τόν 'Ήλιον.

151. Κ 152. 'Η Διά-πλασις μᾶς δια-πλάσσει. ('Η ἄ-Κ Α Μ Η Λ Ο Σ νάγγωσις ἄρχε-Λ Ο Λ Ο Σ ται ἐκ τοῦ με-Σ Ο Σ σαίου Σ, κατό-πιν ἐκ τῆς ἄνω

δεξιᾶς γωνίας, καί προχωρεῖ λαβανόμενου ἐναλλάξ ἐνός γράμματος ἐκ τῆς ἄνω πλευρᾶς καί ἐνός ἐκ τῆς δεξιᾶς, εἶτα ἐνός ἐκ τῆς ἀριστερᾶς καί ἐνός ἐκ τῶν κάτω, πάντοτε δια-γωνίως.)—153.—154. Τῆ ἀνταλλαγῇ διά τοῦ Α : ἄμα, 'Ααρών, ἄφρος (ἡ φάρος), 'Άρτα, ἄμυ.—158. Δεῖλοι (ΜηΔΟΙ, ΛΥδοί...)—159. ΑΔΑΝΑ-ΝΟΜΟΣ ('ΑΝδρείος, ΔΟΥ-λος, ΑΜελής, ΝΟτος, ΔΣθενώ.)—160. 'Ο λόγος εἶνε ἄστροφος καί ἡ σιωπή χρυσός.—161. Δίκαιος ἐκαλεῖτο ὁ 'Αριστειδής ὄφ' ὄλης τῆς 'Ελλάδος. (Δεῖ καί ὅς ἐκάλετ. τό - σαρ εἰς τί δις ὄφ' ὄλ' εἰς τ' - εἰς ἔλα δός.)

148. Αἴγιον (αί, Γή, ον.)—149. 'Ολύμπια 'Ολυμπία.—150. 'Ο ἥλιος, ἡ 'Ήλιετα, τόν 'Ήλιον.

151. Κ 152. 'Η Διά-πλασις μᾶς δια-πλάσσει. ('Η ἄ-Κ Α Μ Η Λ Ο Σ νάγγωσις ἄρχε-Λ Ο Λ Ο Σ ται ἐκ τοῦ με-Σ Ο Σ σαίου Σ, κατό-πιν ἐκ τῆς ἄνω

δεξιᾶς γωνίας, καί προχωρεῖ λαβανόμενου ἐναλλάξ ἐνός γράμματος ἐκ τῆς ἄνω πλευρᾶς καί ἐνός ἐκ τῆς δεξιᾶς, εἶτα ἐνός ἐκ τῆς ἀριστερᾶς καί ἐνός ἐκ τῶν κάτω, πάντοτε δια-γωνίως.)—153.—154. Τῆ ἀνταλλαγῇ διά τοῦ Α : ἄμα, 'Ααρών, ἄφρος (ἡ φάρος), 'Άρτα, ἄμυ.—158. Δεῖλοι (ΜηΔΟΙ, ΛΥδοί...)—159. ΑΔΑΝΑ-ΝΟΜΟΣ ('ΑΝδρείος, ΔΟΥ-λος, ΑΜελής, ΝΟτος, ΔΣθενώ.)—160. 'Ο λόγος εἶνε ἄστροφος καί ἡ σιωπή χρυσός.—161. Δίκαιος ἐκαλεῖτο ὁ 'Αριστειδής ὄφ' ὄλης τῆς 'Ελλάδος. (Δεῖ καί ὅς ἐκάλετ. τό - σαρ εἰς τί δις ὄφ' ὄλ' εἰς τ' - εἰς ἔλα δός.)

148. Αἴγιον (αί, Γή, ον.)—149. 'Ολύμπια 'Ολυμπία.—150. 'Ο ἥλιος, ἡ 'Ήλιετα, τόν 'Ήλιον.

151. Κ 152. 'Η Διά-πλασις μᾶς δια-πλάσσει. ('Η ἄ-Κ Α Μ Η Λ Ο Σ νάγγωσις ἄρχε-Λ Ο Λ Ο Σ ται ἐκ τοῦ με-Σ Ο Σ σαίου Σ, κατό-πιν ἐκ τῆς ἄνω

δεξιᾶς γωνίας, καί προχωρεῖ λαβανόμενου ἐναλλάξ ἐνός γράμματος ἐκ τῆς ἄνω πλευρᾶς καί ἐνός ἐκ τῆς δεξιᾶς, εἶτα ἐνός ἐκ τῆς ἀριστερᾶς καί ἐνός ἐκ τῶν κάτω, πάντοτε δια-γωνίως.)—153.—154. Τῆ ἀνταλλαγῇ διά τοῦ Α : ἄμα, 'Ααρών, ἄφρος (ἡ φάρος), 'Άρτα, ἄμυ.—158. Δεῖλοι (ΜηΔΟΙ, ΛΥδοί...)—159. ΑΔΑΝΑ-ΝΟΜΟΣ ('ΑΝδρείος, ΔΟΥ-λος, ΑΜελής, ΝΟτος, ΔΣθενώ.)—160. 'Ο λόγος εἶνε ἄστροφος καί ἡ σιωπή χρυσός.—161. Δίκαιος ἐκαλεῖτο ὁ 'Αριστειδής ὄφ' ὄλης τῆς 'Ελλάδος. (Δεῖ καί ὅς ἐκάλετ. τό - σαρ εἰς τί δις ὄφ' ὄλ' εἰς τ' - εἰς ἔλα δός.)

148. Αἴγιον (αί, Γή, ον.)—149. 'Ολύμπια 'Ολυμπία.—150. 'Ο ἥλιος, ἡ 'Ήλιετα, τόν 'Ήλιον.

151. Κ 152. 'Η Διά-πλασις μᾶς δια-πλάσσει. ('Η ἄ-Κ Α Μ Η Λ Ο Σ νάγγωσις ἄρχε-Λ Ο Λ Ο Σ ται ἐκ τοῦ με-Σ Ο Σ σαίου Σ, κατό-πιν ἐκ τῆς ἄνω

δεξιᾶς γωνίας, καί προχωρεῖ λαβανόμενου ἐναλλάξ ἐνός γράμματος ἐκ τῆς ἄνω πλευρᾶς καί ἐνός ἐκ τῆς δεξιᾶς, εἶτα ἐνός ἐκ τῆς ἀριστερᾶς καί ἐνός ἐκ τῶν κάτω, πάντοτε δια-γωνίως.)—153.—154. Τῆ ἀνταλλαγῇ διά τοῦ Α : ἄμα, 'Ααρών, ἄφρος (ἡ φάρος), 'Άρτα, ἄμυ.—158. Δεῖλοι (ΜηΔΟΙ, ΛΥδοί...)—159. ΑΔΑΝΑ-ΝΟΜΟΣ ('ΑΝδρείος, ΔΟΥ-λος, ΑΜελής, ΝΟτος, ΔΣθενώ.)—160. 'Ο λόγος εἶνε ἄστροφος καί ἡ σιωπή χρυσός.—161. Δίκαιος ἐκαλεῖτο ὁ 'Αριστειδής ὄφ' ὄλης τῆς 'Ελλάδος. (Δεῖ καί ὅς ἐκάλετ. τό - σαρ εἰς τί δις ὄφ' ὄλ' εἰς τ' - εἰς ἔλα δός.)

148. Αἴγιον (αί, Γή, ον.)—149. 'Ολύμπια 'Ολυμπία.—150. 'Ο ἥλιος, ἡ 'Ήλιετα, τόν 'Ήλιον.

151. Κ 152. 'Η Διά-πλασις μᾶς δια-πλάσσει. ('Η ἄ-Κ Α Μ Η Λ Ο Σ νάγγωσις ἄρχε-Λ Ο Λ Ο Σ ται ἐκ τοῦ με-Σ Ο Σ σαίου Σ, κατό-πιν ἐκ τῆς ἄνω

Εκ τῶν σταλέντων μοι c. p. ἐβράδευσα = 'Α' τῶ τοῦ Δωδωναίου, β' 'Ανδρέα Ε. 'Αγγελάκη, γ' Μπαρονοκαπνισμένης Γαλανόλευκης. Καί ἄλλοι πολλοί ἔστειλαν ὠραία c.p. ἀλλά τῶν ἀνωτέρω ὑπερέγχαν κατά τήν φιλοκαλίαν. Πολύ μοῦ ἤρσαν τοῦ Δωδωναίου ὡς καί τῶν ἄλλων. Οἱ μὴ περὶθόμενοι δύνανται νά τά ζητήσωσι καί νά τά ἴδωσι. Ἐκ τῶν μὴ βραβευθέντων πάντες δύνανται νά στείλωσιν εἰς τόν κάτωθι διαγωνισμόν.

Δάφνης Στέφανος. (1Β', 101)

Δέχομαι c.p. ἀνευ ἀνταποδόσεως. Τά ποιητικώτερα ἐξ αὐτῶν θά βραβεύσω: 1) μὲ 5 τόμους δραχμῆς, 2) μὲ 2 τόμους δραχμῆς, 3) μὲ 1 τόμον δραχμῆς, 4) μὲ τρία τετραδιά Μ. Μυστικῶν. — Διεύθυνσις: Δάφνης Στέφανος, Ναύπλιον Δάφνης Στέφανος. (1Β' 102).

Οἱ βραβευθέντες νά μοῦ γράψουν ποιούς τόμους θέλουν. Διεύθυνσιν ἴδε ἄνω. Δάφνης Στέφανος. (1Β', 103).

Ἄθανόου Λιάκε, διατί δέν ἀπαντᾷς; Δάφνης Στέφανος. (1Β', 104).

ΕΒΔΟΜΑΘΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ ΤΟΥ 20ου ΦΥΛΛΟΥ

ΑΘΗΝΩΝ: Β. Ματθόπουλος, Χριστίνα Συνασίου, Κ. Μπίτσιος, Ι. Πλατσής, Παιδώνιος Νίχη, Χρυσό Παγώνι, Χρυσή Μάσκα, Μαρία Χριστομά-νου, Ευγενία Λομακαδρίου, Ι. 'Αχιλίου, Δανάη Τριανταφυλλίδου, Τρ. Τριανταφυλλίδης, 'Αδαμαν-τία Τριανταφυλλίδου, Α. Χ. Γιάνναξ, 'Αθ. Σάχ-νικας, Χαρ. Παπασταύρου, Γιάννης Λίγανος, Ν. Ζωγράφης.

ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Κατίνα Ναϊδου, Ι. Καρδαράς, Θρ. Α. Ύψηλάντης, Α. Π. Τσιλιμγκράς.

ΕΠΑΡΧΙΩΝ: ΒΟΛΟΥ: Σπ. Κάτσικας, Κ. Πανάς, Γ. Α. Χαλ-μαδόπουλος.

ΚΑΡΑΪΤΗΣ: 'Αθ. Γκέλης, Κ. 'Ανδρέου.

ΚΕΡΚΥΡΑΣ: 'Αλκυών, Σοφία Γιαννάτου.

ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ: Παρρακίση Χ. Κουλουμπή, Πλ. Μεταξάς.

ΛΕΧΑΙΩΝ: Γεωργία Ευλογιαννοπούλου.

ΛΙΜΝΗΣ: Κ. Γ. Σαββάτης, Ε. Μπελλάρας.

ΝΑΥΠΛΙΟΥ: Μαρίκα Γ. Πολυμάνου, Πρί-γνη των Μεδίκων.

ΠΑΤΡΩΝ: Ι. Β. Παπανικολάου, Τούλα Παπα-χρονοπούλου, 'Ανεμόνη.

ΣΠΑΡΤΗΣ: Μαρία Δ. Κουμαντάου.

ΣΥΡΟΥ: Σπυρ. Κολοκοθής.

ΤΥΡΝΑΒΟΥ: 'Αλεξάνδρα Καρασσου, Στεφ. Καρασσος, 'Αθ. Παπαγιάννης, Β. Τράπας.

ΧΑΛΚΙΔΟΣ: Δαφνοστεφής 'Ολυμπιονίκης, Γορ-μάς.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΔΥΡΡΑΧΙΟΥ: Εὐφροδία Δ. Θεοχαρίδου (18, 19.)

ΚΩΝ)ΠΟΛΕΩΣ: Κάρμεν, Σουλφίς, Θάλης (18, 19.)

ΣΑΜΟΥ: Ν. Ζ. Γιοκαρίνης, Α. Γιοκαρίνης, Μ. Γιοκαρίνης Μ. Α. Καίρας, Κώστας Σιμαράς, Σ. Α. Κωστής.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τῶν ἐδρόνων δόθην τήν λύσιν τῶ ὄνοματα ἐ-τέθησαν εἰς τήν Κληρονομία καί ἐκλήροθησαν ὡς ἑξῆς: ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Χ. ΚΟΥΛΟΥΜΠΗ ἐν Ἀθηναῖς Κεφαλληνίας. ΘΡΑΣ. Α. ΥΨΗΛΑΝ-ΤΗΣ ἐν Πειραιεῖ καί ΚΩΝΣΤ. ΔΑΝΔΡΕΟΥ ἐν Καρδίτῃ, οἱ ὅποιοι ἐνεγράφησαν διά τρεῖς μῆνας ἑκάστος ἀπὸ 1ης Μαΐου.

Πλεονάζουσι δρ. 0,30 διά τὸν προσεχῆ Διαγωνισμόν.</

ούτε στιγμήν ναποσυρθῆ πρός ανάπαυσιν. Ο Πέτρος, θρυμάζων τὸ θάρρος του, ἔβριε διαρκῶς πλησίον του, διὰ νὰ τῷ εἶνε χρήσιμος ἢ τουλάχιστον εὐάρεστος.

Ο πλοίαρχος τὸν ἔβλεπεν, ἀλλὰ δὲν τῷ ἔλεγε τίποτε, δὲν τὸν προέτρεπεν, ἔπως τὴν προτεραιάν, νὰ ὑπάγῃ νὰ κοιμηθῆ. Ἐφαινετο εὐχαριστημένος νὰ τὸν ἔχῃ πλησίον του.

Υπὸ τὴν λάμπην τῆς λυχνίας τῆς πυξίδος, ὁ νεανίας παρήρει τὸ σκυθρωπὸν πρόσωπον τοῦ προστάτου του, τὴν βαθεῖαν πτυχὴν, ἢ ὅποια αὐλάκωνε τὸ εὐρὸ μέτωπόν του.

Τὸ σκότος ἦτο πυκνόν. Ἡ σειρὴν, ἀσθμαίνουσα, δὲν ἐσιωποῦσεν οὔτε στιγμήν.

Τρεῖς ὥραι ἐκτύπησαν. Ἐξαφνα, εἰς τὸ σκότος τῆς νυκτός, ἀνιφάνη κάτι σκοτεινότερον. Τρομαρὸς κρότος ἀκούεται. Ἡ ἀΰδερνη συγκλονίζεται ἀπὸ ἄκρου εἰς ἄκρον, ταλαντεύεται, κλίνει. Τὸ πλοῖον, μὲ τὸ ὅποῖον συνεκρούσθη, κάμνει ὀπισθεν, ἀποσπᾶται ἀπὸ τὸ θῦμα του καὶ ἐξαφανίζεται εἰς τὸ ἀδιαπέραστον σκότος, χωρὶς νὰ φροντίσῃ διὰ τοὺς δυστυχεῖς, τοὺς ὁποίους μέλει νὰ καταπιῆ ὁ Ὠκεανός...

Κανείς ποτε δὲν θὰ μάθῃ, τὸ ὄνομα τοῦ ἀνάνδρου αὐτοῦ κακούργου!...

— Αἱ λέμβοι εἰς τὴν θάλασσαν! κράζει ὁ πλοίαρχος μὲ ἰσχυρὰν φωνήν.

Καὶ ἡ φωνὴ του κατισχύει τῶν κραυγῶν τοῦ τρόμου καὶ τῆς ἀγωνίας τῶν ἐπιβατῶν, οἱ ὅποιοι ἀσπνίσθησαν ἀπετόμως ἀπὸ τὸν κρότον καὶ τὸν κλονισμόν κ' ἐμάντευσαν ἀμέσως τὴν φοβερόν εἶχε συμβῆ...

Βυθίζονται.

Κύματα ἐξάλλων ἀνθρώπων ὄρμουν πρός τὰς λέμβους. Ἐμποδίζουν τοὺς χειρισμοὺς τῶν ναυτῶν, θέλουν νὰ τὰς ἀρπάσουν διὰ τῆς βίας, ἀλλήλωθενται, ἀλλήλοκτυποῦνται, καταπατοῦν γυναῖκας καὶ παιδιά.

Ἡ πρώτη λέμβος, ὑπὸ τὸ βάρος ἐκατοντάδος ἀνθρώπων, ἠλιθίως συσσωρευθέντων ἐντός, καταβαίνει μὲ μεγάλην ὀρμήν, διότι οἱ ναῦται εἶνε ἀδύνατον νὰ συγκρατήσουν τὰ σχοινία. Καὶ πίπτουσα εἰς τὸ νερὸν ἀποτόμως, γέρονε δεξιῶ καὶ ἀριστερῶ καὶ ἐπιτέλους ἀνατρέπεται, ἐκκενοῦσα ὅλον τῆς τὸ φορτίον. Ἀλλ' ἐπειδὴ εἶνε ἀβύθιστος, μένει μὲ τὴν πρόπιδα ἐπάνω, ἐγγίχουσα τὸ πλευρὸν τοῦ πλοίου.

Μερικοὶ ναῦται κατορθάνουν νὰ τὴν γυρίσουν, ἐνῶ φρικώδης μάχη συνάπτεται γύρω τῆς πρός κατάληξιν μιᾶς θέσεως. Οἱ ἰσχυρότεροι ἀνωλοῦν καὶ ἀνατρέπουν τοὺς ἀσθενεστέρους.

Μεταξὺ δύο διαταγῶν, ὁ πλοίαρχος

ἀπετάθη πρός τὸν Πέτρον, ὁ ὁποῖος ἐστῆκετο ἀκίνητος πλησίον του, ἔτοιμος νὰ τὸν ὑπακούσῃ εἰς ὅλα, ἀλλὰ μὴ συλλογιζόμενος καθόλου διὰ τὴν ἰδίαν του σωτηρίαν.

— Γρήγορα, παιδί μου, τῷ εἶπε, πάρε ὅ,τι ἔχεις πολυτιμώτερον καὶ τρέξε νὰ πιάσῃς θέσι στὴ μεγάλη φαλινοθηρίδα. Αὐτὴ ἡ βάρκα ἔχει τὴν μεγαλύτερα πιθανότητα νὰνθῆσῃ ἐπὶ τὸν ὠκεανό. Εἶνε ἀβύθιστη καὶ γερή.

— Δὲν θὰ φύγω χωρὶς σᾶς, πλοίαρχέ μου!

— Ὁ πλοίαρχος δὲν ἐγκαταλείπει τὸ πλοῖον του, ἀπεκρίθη ὁ κ. Δελάρζ. Ἐγὼ θὰ μείνω ἐδῶ. Ἀλλὰ σὺ ποῦ δὲν ἔχεις καμμίαν ὑποχρέωσιν, πρέπει νὰ προσπαθήσῃς νὰ σωθῆς.

«Κατόρθωσε νὰ τὴν σηκώσῃ κ' ἔτρεξε μὲ τὸ φορτίον του...» (Σελ. 199, στ. 4.)

— Δὲν θὰ σᾶς ἐγκαταλείψω, πλοίαρχέ μου, ἀπήντησεν ὁ νεανίας εὐσταθῶς ἢ τύχη σας θὰ εἶνε καὶ ἡ δική μου.

— Ὑπάκουσε! ἀνέκραξεν ὁ κ. Δελάρζ μὲ φωνήν, τὴν ὅποιαν ἔκαμεν ἐπιτηδες τραγεῖαν διὰ νὰ μὴ δεῖξῃ συγκίνησιν ὑπάκουσε! Σε διατάσσω! Ἐλα γρήγορα μαζί μου, πάρε ὅ,τι θέλῃς νὰ σώσῃς! Ἐλα!.. Πάρε αὐτὰ τὰ καριδιά τοῦ κολᾶ, βάλε τα εἰς τὴν σέπη σου... Ξεῦρεῖς πῶς θὰ τὰ μεταχειρισθῆς κατὰ τῆς πείνας. Πάρε αὐτὰ τὰ γυαλιά, αὐτὴ τὴν πυξίδα...

Ὁ Πέτρος δὲν ἤθελε νὰποχωρισθῆ τὸν εὐεργέτην του, ἀλλ' ἠναγκάσθη νὰ ὑπακούσῃ. Ἐτρεξεν εἰς τὴν καμπίναν του, ἐπῆρε τὸ ρεβόλβερ του, τὰς σφαῖράς του, τὰ χαρτιά του, τὰ χρήματά του, καὶ ἐξῆλθε συλλογιζόμενος τὰς δύο φίλας του, τὰς ὁποίας ὄφειλε νὰ βοηθήσῃ.

Ὁ πανικός. Τὸ ὑπερῶκεανον ἐβυθίζετο βραδέως ἀλλὰ ἀσφαλῶς. Τίποτε δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἐμποδίσῃ τὸν καταποντισμόν του. Ἡ το ζήτημα λεπτῶν. Φεβερὰ οὐραεῖς, ἀληθινὴ μάχη εἶχε γίνῃ ἐπὶ τοῦ καταστρώματος, τὸ ὅποῖον ἔβαφε τώρα τὸ αἶμα, διότι μερικοὶ μετανάστασι εἶχαν τραβῆξῃ μαχαίραι.

Τέσσαρες λέμβοι, φορτωμένοι ναυαγούς, εἶχον ἀπομακρυνθῆ ἤδη ἀπὸ τὴν ἀΰδερνην, ἀλλ' εἶχον βυθισθῆ ἀπὸ τὸ ὑπερβολικὸν βάρος. Διότι μέγας ἀριθμὸς ἐπιβατῶν ἐξάλλων εἶχον ριθῆ εἰς τὴν θάλασσαν διὰ νὰ τὰς φθάσουν, καὶ προσπαθοῦντες νὰναρριχθῶν ἐπ' αὐτῶν, ἐνῶ ἦσαν ἤδη ὑπερπλήρεις, δὲν εἶχον κατορθώσῃ ἄλλο παρὰ νὰ τὰς ἀνατρέψουν.

Ἡ ἀταξία ἦτο τοιαύτη, ὥστε τὸ πλήρωμα δὲν ἤκουε πλέον τὴν φωνὴν τοῦ ἀρχηγῶ του. Κάθε ναύτης εἰργάζετο ὅπως ἤθελεν, ἀτμίμως, διὰ τὴν διάσωσιν τῶν ἐπιβατῶν, μὲ τὴν ἀφοσίωσιν ἐκείνην ἢ ὅποια διακρίνει τοὺς θαλασσινοὺς. Δυστυχῶς ἡ ἐπέμβασις τῶν μεταναστῶν, τυφλωμένων ἀπὸ τὸν φόβον τοῦ θανάτου, ἐματαιῶεν ὅλας τὰς προσπάθειάς τῶν καλῶν ἐκείνων ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι ἤθελεν νὰ ἐξασφαλίσουν πρῶτα τὰς γυναῖκας καὶ τὰ παιδιά.

Ὁ κ. Δελάρζ, φοβηθεὶς ἀπ' ὅ,τι ἔβλεπε, παρέσυρε τὸν Πέτρον εἰς τὴν πύρρον. Ἐκεῖ οἱ ἀξιωματικοὶ εἶχον κατορθώσει νὰ κρατήσουν σχετικὴν τάξιν, ἐμποδίζοντες τοὺς ἐπιβάτας τῆς δευτέρας καὶ τῆς τρίτης θέσεως νὰ κατακλύσουν τὴν γέφυραν.

Ἀλλὰ καὶ οἱ τῆς πρώτης θέσεως παρεῖχον τὸ θέαμα ἐνὸς πανικῶ, ὁ ὁποῖος καθίστα τοὺς ἀνδρὸς ἀγρίους.

Ἡ παρουσία τοῦ πλοίαρχου ἔφερον ὀλίγην γαλήνην εἰς τὴν γενικήν ἐκείνην ἀνασάτωσιν. Διετάζε νὰ κατεβάσουν δύο λέμβους, εἰς τὰς ὁποίας ἐπεβίβασε πρῶτα τὰς γυναῖκας καὶ τὰ παιδιά, κατόπιν τριάκοντα ἀνδρὰς εἰς καθέμιαν καὶ ἀπὸ δέκα ναύτας, διὰ νὰ τὰς διευθύνουν.

Τὰς εἶδε μὲ ἀνακούφισιν νὰπομακρύνωνται χωρὶς κίνδυνον, διότι δὲν ἦσαν παραφορτωμένοι, καὶ ἠσυχολογῆ με τὴν τρίτην λέμβον, τὴν ὅποιαν κατεγίνοντο τώρα οἱ ναῦται νὰ καθελκύσουν.

ΚΕΦΑΛΙΟΝ ΚΖ' Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΕΝΟΣ ΓΕΝΝΑΙΟΥ Ἡ διάσωσις

Εἰς τὸ διάστημα τοῦτο, ὁ Πέτρος, μὲ τρομαρὴν ἀνησυχίαν, ἀνεζήτει διὰ τοῦ βλέμματός, ὑπὸ τὸ θαμβὸν φῶς τῆς ὀμιχλώδους αὐγῆς, τὴν κυρίαν Ζολλιέ καὶ τὴν θυγατέρα τῆς. Δὲν τὰς ἔβλεπε.

Ἐτραβῆξε τὸν πλοίαρχον ἀπὸ τὸ μακρινόν.

— Ἡ κυρία καὶ ἡ δεσποινὶς Ζολλιέ δὲν φαίνονται! τῷ εἶπε μὲ πνιγομένην φωνήν.

— Τρέξε νὰ τὰς εὕρῃς καὶ γύρισε μαζί των ἐδῶ!

Ὁ Πέτρος ἔσπευσε νὰ καταβῆ εἰς τὴν αἴθουσαν, ὅπου ὀλίγοι ἐπιβάται εὐρίσκοντο ἀκόμη, γυναῖκες προπάντων, ἀλλὰ λιπόθυμοι, ἐξηπλωμένοι εἰς τὸ πάτωμα ἢ εἰς τοὺς καναπέδες, ἀλλὰ ἀσθενεῖς ἢ πολὺ ἀδύνατοι, κλαίουσαι, κρᾶζουσαι εἰς βοήθειαν, ἀλλὰ μὴ συγκινοῦσαι κανένα.

Μὲ ὀλίγα μεγάλα βήματα, ὁ Πέτρος διασχίζει τὴν αἴθουσαν. Καὶ εἰς τὸ βάθος ἀνακαλύπτει τὴν Ἐλένην ἀναισθητὸν πλησίον τῆς μητέρας τῆς, ἢ ὅποια ἐφαινετο ὡς νὰ εἶχε πέσῃ ἀπὸ κτύπημα, διότι τὸ πρόσωπόν τῆς ἦτο μελανόν.

Ὁ Πέτρος ἐπῆρε μίαν φιάλην καὶ τοὺς ἔβραζε τὰ πρόσωπα. Ἐπειτα προσεπάθησε νὰ τὰς κάμῃ, νὰ σηκωθῶν, νὰ συνέλθουν. Δὲν ἤμποροῦσε νὰ τὰς φορτωθῆ καὶ τὰς δύο ἢ μία ἔπρεπε ἀφεύκτως νὰ περιπατήσῃ μόνη τῆς καὶ γρήγορα μάλιστα... δὲν ὑπῆρχε καιρὸς... ὁ κίνδυνος ἦτο ἄμεσος.

Ἀπὸ τὴν ἀνοικτὴν θυρίδα ὁ πλοίαρχος ἐφώνησε:

— Πέτρο! ἔλ' ἀπάνω γρήγορα!

Εὐτυχῶς ἡ Ἐλένη ἀνοίξε τὰ μάτια τῆς καὶ βλέπουσα τὸν φίλον τῆς, ἀνέλαβεν ἔξαφνα δυνάμεις.

— Ἐλάτε, τῆς εἶπε ὁ νέος ἔγῳ θὰ σηκώσω τὴν μητέρα σας καὶ ἀκολουθήτῃ με!

Ἡ κυρία Ζολλιέ ἦτο λεπτή, μικροκαμωμένη. Ὁ νέος ἠμπόρεσε νὰ τὴν σηκώσῃ καὶ νὰ τρέξῃ μὲ τὸ φορτίον του. Τοῦτο ἤρκεσε διὰ νὰ ἐπαναφέρῃ εἰς τὰς αἰσθήσεις τῆς τὴν δυστυχὴ γυναῖκα.

— Μπορῶ νὰ περπατήσω, ἐψιθύρισε βασιτάτῃ με μόνον... Ποῦ εἶνε ἡ Ἐλένη; (Ἐπειτα συνέχεια)

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟΙ ΜΥΘΟΙ
ΨΥΛΛΟΣ ΚΑΙ ΔΑΧΤΥΛΟ

Λέει ὁ ψύλλος στὸ μεγάλο Δάχτυλό μου: — Δίχως ἄλλο — ἔβρω τὴν σκληρὴν μου τύχη! — Κάτου ἀπ' τὸ βαρὺ σου νύχι ἦθ' ἀπεθάνω!.. Μὴ μὲ παίρνεις Ὅμως μὲ τὸ γείτονά σου. — Ἀχ! τοὺς πόνους μου στοχάσου! — Μὴ στὰ δυὸ στενά μὲ φέρνεις Καὶ μὲ στρίβεις καὶ μὲ τρίβεις Τόσο, ποῦ ὄλονε μὲ στίβεις, Κ' ἔτσι μισοπεθαμένο Με σκοτώνεις τὸν καίμενο! — «Παύεις τὰ πιδήματα; Παῦμα τὰ τριψίματα!» (Κατὰ τὸν Αἰσώπων)
ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΕΡΓΙΑΛΙΤΗΣ

Ο ΕΘΕΛΟΝΤΗΣ

(Συνέχεια καὶ τέλος, ἴδε σελ. 192)

Ἐξαφνα ὅλα πάλιν τὰ ἐπαληθεύει ἡ φωνὴ τοῦ ταγματάρχου Χόρς, ἀπὸ πάνω ἀπὸ τὸ ἄλογο:

— Ἐμπρός, ἐμπρός! Μὴν κάθεσθε!

Καὶ ὁ Γολγοθᾶς ἀρχίζει πάλιν. Ἡ ταξιαρχία κατεβαίνει ἀκόμη ἀπ' ἐπίσω μας στὴν φάραγγα, ὅταν ἡ πρωτοπορεία—λίγοι στρατιῶται τοῦ Μηχανικοῦ, δέκα πεζοίπαιδες, τρεῖς εὐζωνοὶ, ἕνας Γαριβαλδινός, ναυάγια τοῦ διασκορπισματος, —εἶχε πλέον φθάσει στὸ χωριὸ τῆς ἐπισταθμεύσεως, μίαν κορυφὴν τῆς Ὁρθρούς.

Τὰ παιδιά τῶν χωρικῶν ἐπιπόλυτα, μὲ τὰ χέρια πίσω, ἐστένοντο κατὰ σειρὰν ἀκκουμισμένα στὴν μάνδραν καὶ ἐδλεπαν μὲ ἔντρομον περιέργειαν τὸ κακὸ ποῦ ἀνέβαινε νὰ πνίξῃ τὸ χωριὸ τους.

Ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἔφθαναν οἱ στρατιῶται. Ἀνέβαιναν τὸ τελευταῖο στενὸ μὲ τὰ ἀραιὰ χωματένια σκαλοπάτια, ἐκύτταζαν τὰ σπιτία, τὰ δένδρα, τὰ χωράφια, ἔπειτα ἐπαίρναν ἕνα στραβὸ δρομάκι καὶ ἐπῆγαν νὰ βροῦν μαγαζὶ, φούρνο.

Ἐβάδιζαν χαλά.

— Θανασοπούλε!

— Ρέ! δῶ εἶσαι; Ποῦνε οἱ ἄλλοι;

— Ἐβρω κι' ἐγὼ; Τώρα ἦρθα.

— Νὰ κι' ὁ Δημητρούλια. Ἐδῶ! Ἐδῶ, ρὲ Δημητρούλια.

— Βρήκατε, ρέ, τίποτε;

— Μπᾶ!

Σιγά-σιγά τὰ σώματα συνεπληροῦντο καὶ διευκρινίζοντο. Ἡ διλοχία τοῦ μηχανικοῦ καθηλύθη εἰς ἕνα χωράφι μανδρωμένο, ὅπου τὰ κάρρα ἐξεφόρτωσαν τὰ τσουβάλια μὲ τὴν γαλέτταν καὶ μὲ τὰ κεφαλοτύρια, τὰς κάσσεσ με τὰ φυσίγγια, ὅσα εἶχαμεν προφθάσει νὰ πάρουμε μαζί! καὶ δὲν τὰ θάψαμε μέσα στὰ προχώματα τοῦ Δομοκοῦ τὴν νύκτα τῆς ἀντάρας.

Ὅταν ὁ ἕνας λόχος ἐφάνη ὅτι εἶχε φθάσει ὅλος, ἀρχίσε πλέον νὰ βραδύαζῃ. Τότε ὁ λοχαγὸς Παπαδόγλου διετάξε τὸν σαλπικτῆν νὰ σημάξῃ προσκλητήριον. Οἱ ἄνδρες, οἱ ἐξαπλωμένοι στὸ γρασιδί, ἐσηκώθησαν μ' ἕνα βογγητό οἱ ἄλλοι, οἱ διασκορπισμένοι στῆς καλύβες ἢ μαζευμένοι στῆ βρούσι, ἐπέστρεψαν ἀπὸ τὰ στενά, ἀργά, μὲ ἀδιαφορίαν, καὶ ἐμουρμούριζαν:

— Τί, δρόμο ἔχουμε πάλι;

— Δὲν τὸ καταλαβαίνεις; Ἀφοῦ νύχτωσε...

— Νὰ πάρῃ ἡ ὄργη!... Πᾶμε ρέ!

Κ' ἐγύριζαν πίσω.

Ὁ σαλπικτῆς ἐσήμανε καὶ δευτέρον καὶ τρίτον προσκλητήριον. Ἐνας ὀμιλος στρατιῶτων ἐξακολούθει νὰ μένη, ἐξαπλωμένος στὸ ἄλλο χωράφι πάρα κάτω. Ὁ λοχαγὸς ἐπῆγε κοντά. — Ἐσεῖς τί καθόσατε αὐτοῦ; Δὲν

ἀκούσατε λοιπὸν τὸ προσκλητήριον; Κανείς δὲν ἀπήντησεν, ἀλλ' ἐσηκώθησαν μὲ ἀπάθειαν καὶ ἐπλησίασαν βαρύνουσαι στὰς ἀποσκευὰς των.

— Χωρὶς τὸν ὀπλισμό σας. Μπᾶτε στῆ γραμμῆ... Ἐλα, γρήγορα!

Ὅταν ἐμπῆκαν στῆ γραμμῆ, εἰς δύο μέτωπα, χωρὶς νὰ φορέσουν τὰς ἀποσκευὰς, χωρὶς νὰ λύσουν τὰς πυραμίδας, ἢ μουρμούρες ἐπαυσαν καὶ ὅλοι ἐκύτταζαν τὸν λοχαγὸν καὶ τοὺς ἀνθυπολοχαγούς μὲ περιέργειαν.

Ὁ λοχαγὸς ἐφώνησε τότε:

— Ποίος εἶνε ὁ Καραγιάννης;... Νὰ κάμῃ δύο βήματα ἐμπρός.

Ἀπὸ τὸ ἄκρον ἐνὸς σιαιχοῦ ἐβγήκεν ἕνας στρατιώτης καὶ ἐστάθη μὲ ἀπορίαν.

Ἦτον ἕνα παιδί μουρβιδερὸ καὶ ἀμούστακο, ἐθελοντῆς ἀπὸ κάποιον ὑπόδουλο νησί. Πετὲ δὲν εἶχαμεν ἀκούσει τὸν ἦχον τῆς φωνῆς του. Ἦσυχον καὶ καρτερικόν, δὲν ἀγαποῦσε τὰ λόγια. Ἐκάνε με σθασιμὸν ὅ,τι τοῦ ἔλεγαν, ἐπερίμενε τὴν σειρὰν του στὸ συστίσιον, δὲν ἐβόγγυσε ποτὲ ἀπὸ πείναν, δὲν ἐβλασφήμησε διὰ τὴν ἦταν, οὔτε ἐπέταξε καμμίαν τρελλὴν φωνὴν ἐνθουσιασμοῦ.

Ἐστάθη καὶ ἐκύτταξε τὸν λοχαγὸν μὲ σφικτὰ κλειστόμο στόμα καὶ μὲ ἀτενὴ μάτια, γεμάτα προσοχὴν.

— Εὐ εἶσαι; τοῦ λέγει ἐκεῖνος.

— Αὐτός, μάλιστα! πετάγεται καὶ λέει ὁ χονδρὸς ἀνθυπολοχαγὸς τοῦ Μηχανικοῦ Οἰκονόμου, ὁ στεκόμενος πλησίον τοῦ λοχαγῶ, ἰδρωμένος, μὲ τὸ μανθῆλι του πάντα στὸ λαιμό, μὲ τὸ πιλίκιον ἀνασηκωμένον.

Τὸ μελαψὸν πρόσωπον τοῦ μικροῦ ἐθελοντοῦ ἐστέγνωσε καὶ ἔγεινε στακτι.

— Ἐλα δῶ! τοῦ λέγει ὁ λοχαγός.

Ὁ Καραγιάννης ἐπλησίασε μὲ θάρρος. Ὁ ἀξιωματικὸς τὸν ἐκύτταξεν ὀλίγας στιγμὰς μὲ συμπάθειαν. Ἐπειτα ἐβγαλεν ἀπὸ τὸ πορτοφόλι του μίαν σειρὰν ἀπὸ πέντε δίδραχμα κολλαρισμένα, τὰ ἔδωκεν ἐπιδεικτικὰ στὸν ἐθελοντῆν, ὁστὶς ἐμκύρισεν ἀπὸ ἐρυθρῆμα, καὶ δειχῶν αὐτὸν εἰς ὅλον τὸν παρατεταγμένον λόχον, ἐφώνησεν:

— Αὐτός ὁ μικρὸς συνάδελφός σας εἶνε ἦρως. Στὴν μάχην αὐτὸς σᾶς ἐφωδιάζε μὲ φυσίγγια περιφερόμενος ὀρθιος, ἀπὸ προχώματος εἰς πρόχωμα, μ' ἕνα κασόνι γεμάτο στὰ χέρια, καὶ ἐνῶ αἱ σφαῖραι ἐσφύριζαν τριγύρω του. Ἐκτὸς αὐτοῦ, ὅταν ὁ κύριος ἀνθυπολοχαγὸς ἀπ' ἐδῶ (ἔδειξε τὸν χονδρὸν ἀνθυπολοχαγὸν) ἐστέκατο ἐκτεθειμένος εἰς τὸ πῦρ καὶ ἐδίδοε διαταγὰς, αὐτὸς ἐπῆρε τὴν κουβέρτα του καὶ τὴν ἐκρατοῦσεν ἀπλωμένην ἐμπρός εἰς τὸν ἀξιωματικὸν διὰ νὰ τὸν προσφυλάξῃ ἀπὸ τὰς σφαίρας, μένων αὐτὸς ὁ ἴδιος ἐκτεθειμένος.

Καὶ ὁ λοχαγός, στραφεὶς πάλιν πρός τὸν μικρὸν ἐθελοντῆν, ὁ ὁποῖος εἶχε κα-

τεβάσει ντροπαλά το κεφάλι του και έ-
παιξε τὰς δέκα δραχμάς μέσα στα μαύρα
δάκτυλά του, τὸν ἐχάδεψε στὸν ὦμον
καὶ τοῦ εἶπε δυνατὰ:

— Εὐγε, Καραγιάννη. Πήγαινε στὴ
θέσι σου.

Καὶ πρὸς τοὺς δύο στοίχους:

— Τοὺς ζυγούς λύσατε!

ΕΥΣΤ. ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΗΣ

(Ἀπὸ τ' «Ἀξέλαστα»)

Ο ΔΟΝ ΚΙΧΩΤΗΣ

[ΤΟ ΠΕΡΙΦΗΜΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΟΥ Μ. CERVANTES]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'. (Συνέχεια)

Δίδει αὐτὸς εἶχε συλλάβῃ τὴν γλυκεῖαν
ἐλπίδα, ὅτι ὁ κύριός του θά ἐννομεύετο ἐν-
τός ὀλίγου τὴν πριγκίπισσαν Μικομίκοναν
καὶ ὅτι, κατὰ συνέπειαν ὁ Ἰππότης θά εἶ-
χε τότε τὴν δύναμιν, καθὼς καὶ τὴν θέλη-
σιν, νὰ κάμῃ τὸν πιστὸν ἱπποκόμον του του-
λάχιστον κόμητα καὶ νὰ τῷ χαρίσῃ τὸ πολ-
υπόθητον ἐκεῖνο γησί.

— Τώρα πᾶνε ὄλα! ἔλεγε θρηνηδῶς ὁ

πότε ἀπ' ὅσα ἤμπορεσε νὰ εἶπῃ, δὲν ἔ-
καμε τὸν κύριόν του νὰλλάξῃ γνώμην.

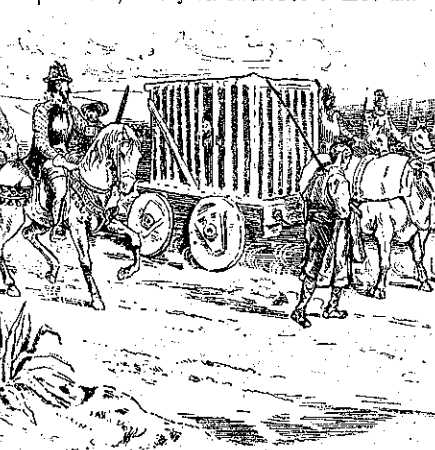
Ἔμειναν ἀκόμη μίαν ἡμέραν καὶ μίαν
νύκτα εἰς τὸ πανδοχεῖον. Ὁ Καρθήνιος,
ἡ Δωροθέα καὶ οἱ ἄλλοι συνταξιδιωταί
των, ἐσκόπευαν νὰ ἐπιστρέψουν τὸ πα-

χύτερον εἰς τὰ ἴδια. Ἐκ τούτου ὁ κου-
ρεὺς καὶ ὁ ἐφημέριος δὲν ἤξευραν
πλέον μετ' εἰς τὸν τρόπον θά κατώρθωναν νὰ
κάμουν τὸν Δὸν Κιχώτην νὰ ἐπανέλθῃ
εἰς τὸ χωρίον του. Διότι ὁ ἰππότης ἐ-
ξηκολούθει νὰ πιστεύῃ ὅτι ἡ Δωροθέα
ἦτο πριγκίπισσα, καὶ ἦτο ἀποραρισμένος
νὰ τὴν ἀποκαταστήσῃ ἀνευ ἀναβολῆς εἰς
τὸ νόμιμόν της βασιλεῖον. Ἐ-
πιτέλους ὁ κουρεὺς καὶ ὁ ἐφη-
μέριος ἐσοφίσθησαν νέον εὐφυές
στρατήγημα, διὰ τοῦ ὁποίου θά
ἐκαμναν τὸν Δὸν Κιχώτην νὰ
πιστεύσῃ, ὅτι ἦτο μαγευμένος
καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος.

Εἰς τὸ πανδοχεῖον εἶχε φθά-
σει πρὸ ὀλίγου ἓνας ἀμαξᾶς, ὁ-
δηγῶν μίαν μεγάλην βωδάμα-
ξαν. Μετ' αὐτὸν ἄνθρωπον αὐτὸν
συνεννοήθη κρυφὰ ὁ ἐφημέριος

καὶ κατέστρωσεν ἓνα σχέδιον, διὰ τοῦ ὁ-
ποίου ὁ Δὸν Κιχώτης θά μεταφέρετο μέ-
χρι τοῦ χωρίου του μετ' ἄρμα τὸ συρ-
μένον ἀπὸ βώδια. Ἀλλὰ πῶς θά τὸ κα-
τώρθωναν; Πῶς θά ἐπιθετο ὁ Δὸν Κι-

«Καὶ ἡ πομπὴ ἐξεκίνησε...» (Σελ. 201, στ. α'.)

χώτης ν' ἀναθῇ εἰς τὴν βωδάμαξαν καὶ νὰ
μείνῃ ἐπ' αὐτῆς μέχρι τέλους; Διότι ἦτο
πολύ πιθανόν ὅτι δὲν θά συγκατατίθετο
εὐκόλα νὰ τὸ κάμῃ μετ' αὐτὴν θέλησίν του.

Ἄφου συνδισκέφθησαν καὶ συνεννοή-
θησαν, ἰδοὺ πῶς ἐκαμναν. Μετ' ὅσον ξυ-
λείαν ἤμπορεσαν νὰ εὕρουν εἰς τὸ πανδο-
χεῖον, κατεσκευάσαν ἐν εἶδος κλωβῶν,
ἀρκετὰ μεγάλων ὥστε νὰ χωρῇ τὸν Δὸν
Κιχώτην ἀνέτως καὶ ἀρκετὰ στερεοῦ ὥ-
στε, ἐν περιπτώσει ἀντιστάσεως, ὁ ἰπ-
πότης νὰ μὴν ἤμπορεσῇ νὰ φύγῃ ἀπὸ
μέσα. Ἐπειτα, πρῶτ'—πρῶτ', ποῦ-
λοὶ ἀπὸ τοὺς εὐρισκομένους εἰς τὸ παν-
δοχεῖον, τῶν ὁποίων εἶχε ζητηθῇ ἡ συν-
δρομὴ, μετρηφίσθησαν ὑπὸ τὰς ἐδηγίας
τοῦ ἐφημέριου καὶ ἐσκέπασαν τὰ πρό-
σωπά των διὰ νὰ μὴ ἀναγνωρισθοῦν. Εἰ-
σήλθον τότε σιγά-σιγά εἰς τὸ δωμάτιον
ὅπου ὁ Δὸν Κιχώτης ἐκοιμάτο ὑπνον
βαθύν. Ὅταν ἐξύπνησεν, ἦτο ἤδη σφι-
κτοδεμένος μετ' ὀχονία, καὶ οἱ μασκαρε-
μένοι ἄνθρωποι, τοὺς ὁποίους φυσικὰ
ἐξέλαβεν ὡς στοιχειά, τὸν ἀνῆρπασαν.

Ὁ δυστυχὴς εὐκόλως ἐπίστευσεν ὅτι
εἶχε νὰ κάμῃ μετ' ὀχονία πνεύματα, διότι
τῷ ἦτο ἀπολύτως ἀδύνατον νὰ κινήσῃ
χέρια ἢ πόδια διὰ νὰ μυνθῇ.

Ἐν τῷ μεταξύ, ὁ κουρεὺς, ὁ ὁποῖος
εἶχε κρυφθῇ ὀπίσω ἀπὸ τὴν θύραν τοῦ

δωματίου, ἤρχισε νὰ φωνάζῃ μετ' αὐτὴν
πλὴν πένθιμον φωνὴν τοῦ ἤμπορευσε νὰ
κάμῃ:

— Ἰππότη τῆς Ἐλεεινῆς Μαρφῆς,
ὅς μὴ σὲ λυπήσῃ ἡ παροῦσα αἰχμαλω-
σία! Εἶνε ἀπαραίτητος διὰ
τὴν ταχέαν ἐκτέλεσιν τῶν
μεγάλων ἄθλων, τοὺς ὁποί-
ους ὄνειροπολεῖ ἡ γενναία
ψυχὴ σου! Σὺ δὲ εὐγενέ-
στερα καὶ πιστότερα τῶν
ἱπποκόμων, μὴ συγχινηθῆς
βλέπων τὸ ἄνθος αὐτὸ τῆς
Πλανοδίτου Ἰπποσύνης ἀ-
παγόμενον ὑπὸ τὰ δμματὰ
σου! Ἀκολούθησε τὸν ἄν-
δρῆον μαγευμένον ἱππότην.
Συμψέρον σου εἶνε νὰ ὑπά-
γῃς ἐκεῖ ὅπου θά εὕρετε
καὶ οἱ δύο ἀνάπαυσιν! Δὲν
μοῦ ἐπιτρέπεται νὰ εἶπω
περισσότερα. Εἶθε νὰ σᾶς
βοηθήσῃ ὁ Θεός, ἐγὼ δὲ
πηγαίνω... ξεῦρον καλά τοῦ!

Λέγων τὰς λέξεις ταύτας, ὁ κουρεὺς
κατ' ἀρχὰς ὕψωσε πολὺ τὴν φωνήν· ἔ-
πειτα, ὀλίγον κατ' ὀλίγον, τὴν ἄφισε νὰ

καταβῇ εἰς τόνους τόσον χαμηλοῦς καὶ
τόσον μυστηριώδεις, ὥστε κ' ἐκείνοι οἱ
ὁποῖοι ἦσαν μεμυημένοι, ἐλησμονήσαν
σχεδὸν ὅτι ἐπρόκειτο περὶ κωμωδίας.

Τὸ λογίριον τοῦ κουρεῖος ἀνεκούφισε
πολύ τὸν Δὸν Κιχώτην, ὁ ὁποῖος ἐγκα-
τελείφθη καρτερικῶς εἰς τὴν τύχην του,
οὕτως ὥστε ἤμπορεσαν νὰ τὸν φέρουν
εἰς τὸν κλωβὸν καὶ χωρὶς καμμίαν ἀν-
τίστασιν ἐκ μέρους του, νὰ τὸν ἐξαπλώ-
σουν μέσα ὅσον ἐγένετο ἀνασχυτικώτερα.
Κατόπιν τὰ στοιχεῖα ἐσῆκωσαν τὸν κλω-
βὸν εἰς τοὺς ὄμους των καὶ τὸν ἐφόρω-
σαν εἰς τὴν βωδάμαξαν. Καὶ ἡ πομπὴ
ἐξεκίνησεν ἀμέσως κατὰ τὴν ἀκόλουθον
τάξιν:

Ἐμπρὸς ἡ ἀμαξά μετ' αὐτὴν, ὁ

ὁποῖος ἐβάδιζε παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν
βωδιῶν του. Δεξιᾶ καὶ ἀριστερᾶ μερικοὶ
ἔφιπποι στρατιῶται (οἱ στρατιῶται αὐτοί,
ἀπὸ τὸ ἀστυνόμικόν σῶμα τὸ λεγόμενον
τῆς Ἁγίας Ἐρμανδάδ, εἶχον περάσῃ
τὴν νύκτα ἀπὸ τὸ πανδοχεῖον καὶ ὁ ἐφη-
μέριος τοὺς εἶχε μισθώσῃ διὰ νὰ συνο-
δεύσουν τὴν πομπήν) κατόπιν ἤρχετο ὁ
Σάντσος ἐπὶ τοῦ Παρδαλοῦ του, σύρων
τὸν Ἀχαμνῶντα ἀπὸ τὸν χαλινόν· καὶ
ὡς ὀπισθοφυλακὴ, ὁ ἐφημέριος καὶ ὁ
κουρεὺς, ἐπάνω εἰς τὰ ἡμερὰ μουλάρια
των, συνομιλοῦντες φαιδρῶς μετ' ἓνα
κληρικόν τοῦ Τολέδου, συνοδευόμενον
ἀπὸ τοὺς ὑπηρετὰς τοῦ, τὸν ὁποῖον συ-
νήγησαν κατ' ὄδον. Οὕτως ἐταξίδευσαν
μετ' ὁ ἄργον βῆμα τῶν βωδιῶν ὄλην

τὴν ἡμέραν. Τίποτε ἀξιοσημείωτον δὲν
συνέβη κατὰ τὸ διάστημα αὐτό, ἐκτὸς
μιάς ἐριδος μεταξὺ τοῦ Δὸν Κιχώτου καὶ
ἐνὸς γιδεβοσοῦ.

Τὸ μεσημέρι, ὅλον τὸ καραβάνι κου-
ρασμένον εἶχε σταματήσῃ διὰ νὰ ἀναπαυθῇ
καὶ νὰ φάγῃ εἰς μίαν δροσερὰν καὶ πρα-
σίην κοιλάδα.

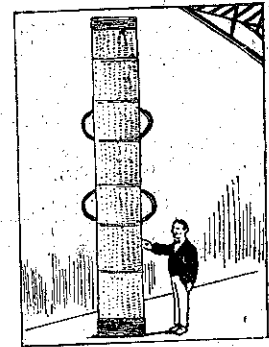
Διαρκούντος τοῦ γεύματος, ἦλθε κ'
ἓνας γιδεβοσοῦς, ὁ ὁποῖος ἐπλησίασε καὶ
ἤρχισε νὰ συνομιλῇ φιλικῶς μετ' αὐτὸν
τροφιάν, μέχρι τῆς στιγμῆς κατὰ τὴν ὁ-
ποίαν ὁ Δὸν Κιχώτης, τὸν ὁποῖον εἶχαν
βγάλῃ ἀπὸ τὸν κλωβὸν διὰ νὰ φάγῃ, εἶπε
κάτι παράδοξον.

(Ἔπεται συνέχεια)

KIMON AΛKIDHΣ

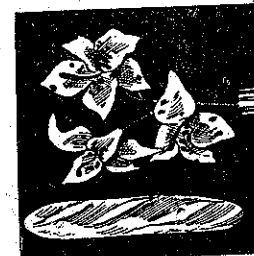
ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΟΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

Τὸ μεγαλειότερον καλὰθὶ τοῦ κόσμου

Τὸ καλὰθὶ αὐτὸ κατεσκευ-
άσθη εἰδικῶς διὰ τὴν ἀκρο-
βατικὸν θίασον Γκολέμ. Χρη-
σιμεῖ εἰς τὰς παραστάσεις
διὰ μερικὰ δύ-
σκολα γυμνά-
σματα. Καὶ
εἰμπορῆτε νὰ
κρίνετε περὶ τοῦ μεγέθους του, συγκρί-
νοντες αὐτὸ πρὸς τὸν πλησίον του ἰστά-
μενον ἄνδρα.

Ἄνθη ἀπὸ ψωμί

ὁμοιάζουν τόσον μετὰ φυσικὰ, ὥστε

εἰμπορεῖ κανεὶς νὰ πατηθῇ, Ἐθαυμά-
σθησαν πολὺ εἰς μίαν Ἐκθεσίαν. Ἡ ἀ-
πέναντι εἰκὼν εἶνε ἀπὸ φωτογραφίαν τοῦ
ὠραίου αὐτοῦ χειροτεχνήματος.

Ἑβδομαδιατοὶ Διαγωνισμοὶ

α') Παίγνιον

Ἑσάτη ὑπὸ τοῦ Ἀναύρου

ΓΑ	ΜΟ	ΠΥΡ	ΣΙΣ
ΡΟΣ	ΧΑ	ΛΗ	ΔΙ
ΦΟΥ	ΝΗ	ΩΝ	ΝΩ

Νὰ συναρμολογηθοῦν αἱ συλλαβαὶ αὐ-
ται ὥστε νὰποτελεσθοῦν πέντε ψευδῶ-
νυμα τῆς Διαπλάσεως ἀπὸ μίαν λέξιν
ἑκαστον.

β') Λεξιγρῖφος

Ἑσάτη ὑπὸ τῆς Ἀλαυόνος

Ἄν τὸ πρῶτον μου προφέρῃς,
Κακὸ βέβαια δὲν θά τῆς
Ἄν τὸ δευτέρου μου θέλῃς,
Γύρτισε κκι θά τὸ ἴδῃς.
Καὶ τὸ ὅλον φορεῖ ῥάσα...
Ὅχι γιὰ νὰ κλέψῃ πράσα.

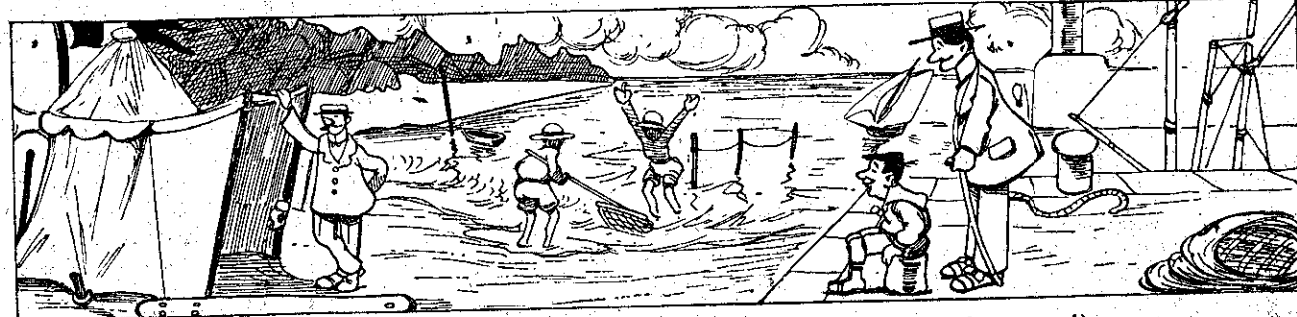
γ') Μεγάλῃ Μαγικῇ Εἰκῶν

Εἰς τὴν κάτωθι Μεγάλῃ Μαγικῇ
Εἰκῶνι θά εὕρετε κρυμμένα τὰ ἐξῆς:
Μίαν γρασίδα, ἓνα πέλεκυν, ἓνα πιστό-
λι, μίαν κεφαλὴν ἀνδρείκελλου, μίαν
πίπαν, ἓνα κλόουν, ἓνα ἄνθρωπον ποῦ
γελά, ἓνα κεφάλι πτηνοῦ, ἓνα ψαλλίδι.
Ποῦ εἶνε ὅλ' αὐτὰ;

Δήλωσις: Κάθε συνδρομητῆς, ἀγοραστῆς
ἢ ἀναγνώστης τῆς Διαπλάσεως, ἀπὸ τὰς Ἀ-
θῆνας, τὰς Ἐπαρχίας καὶ τὸ Ἐξωτερικόν,
εἰμπορεῖ νὰ στείλῃ τὰς λύσεις εἰς τὸ γραφεῖόν
μας (38, ὁδὸς Εὐριπίδου), συνοδεύων τὴν ἀπο-
στολήν του μετ' ἓνα δέκαράν ἢ μετ' ἓνα δε-
κάλεπτον γραμματόσημον. Τὰ ὀνόματα ὅ-
λων τῶν λυτῶν θά δημοσιευθοῦν. Ἀναλόγως δὲ
τοῦ ποσοῦ τοῦ ὁποῖον θάποτελεσθῇ, θά ἐγγρά-
ψωμεν καὶ πάλιν διὰ κλήρου μερικοὺς λύτας
ὡς συνδρομητὰς τῆς Διαπλάσεως δωρεάν.

Λύσεις τοῦ 21ου φύλλου

α') Ὁ ναυαγὸς θά πηδήσῃ διαδοχι-
κῶς τοὺς ἐξῆς βράχους: Α, 14, 10,
11, 15, 18, 16, 17, 12, 6, 5, 1, 2,
7, Β. — β') Une hirondelle ne fait
pas le printemps. — γ') Ἀθηνᾶ,
Ἄνδρος, Λεωνίδας, μελάνη.

Μεγάλῃ Μαγικῇ Εἰκῶν (Ἑβδομαδιατοὶ Διαγωνισμοί, ζήτημα γ').

Σελίς ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Η ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ

Μέρα γλυκειά πρωτομαγιάς... [και πάλι, χύνεις τριγύρω μας δροσιά...]

Και σύ, βραδεία έρωτική, με μάγια είσαι... [παρμένη!]

Χαρά σ' εκείνον που μπορεί... [δύο καρδιά θλιμμένη!]

Ανοιεί με τ' αλόουδα, νειότη, με την... [ελπίδα]

Ανοιεί με τ' αλόουδα, νειότη, γλυκό... [καμάρι,]

Προχθές μου έδωσες ή «Μικρά Αριστοκράτις»... [Μουσηγέτης Ασιόλλων]

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ... [Στην άγαπημένη μου Μικράν Αριστοκράτιδα]

Μικρά Μυστικά... [Προχθές μου έδωσες ή «Μικρά Αριστοκράτις»...]

μου την ήσυχια και κατόπιν, άφου σάν... [Αφελής Σανθούλα]

Και δέν άξιζε;... [Αφελής Σανθούλα]

ΤΟ ΠΥΡΟΦΑΝΙ... [Σάν άστρο κατακόκκινο, κόκκινη λάμψη χύνει...]

Τό πυροφάνι του ψαρρά... [Τέλλος Άργας]

ΑΠΟ ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΜΟΥ... [Είνε μία έξοχη σεληνόφωτη βραδυά...]

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ... [Στην άγαπημένη μου Μικράν Αριστοκράτιδα]

Μικρά Μυστικά... [Προχθές μου έδωσες ή «Μικρά Αριστοκράτις»...]

Μικρά Μυστικά... [Προχθές μου έδωσες ή «Μικρά Αριστοκράτις»...]

Μικρά Μυστικά... [Προχθές μου έδωσες ή «Μικρά Αριστοκράτις»...]

έσκέφθην όμως ότι πρέπει και να κοιμηθώ... [Δούκισσα του Δάνταιου]

ΑΛΛΑ ΑΝΤ' ΑΛΛΩΝ... [Βαρελότο, παιδί μου...]

ΤΟ ΠΕΤΑΓΜΑ ΤΗΣ ΧΕΛΙΔΟΝΟΣ... [Η χελιδών, λαμβανομένη στο χέρι...]

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ... [Στην άγαπημένη μου Μικράν Αριστοκράτιδα]

Μικρά Μυστικά... [Προχθές μου έδωσες ή «Μικρά Αριστοκράτις»...]

Μικρά Μυστικά... [Προχθές μου έδωσες ή «Μικρά Αριστοκράτις»...]

Μικρά Μυστικά... [Προχθές μου έδωσες ή «Μικρά Αριστοκράτις»...]

Μικρά Μυστικά... [Προχθές μου έδωσες ή «Μικρά Αριστοκράτις»...]

Μικρά Μυστικά... [Προχθές μου έδωσες ή «Μικρά Αριστοκράτις»...]

ΥΠΟ ΤΑ ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ:

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ (Παιδωνός)

ΘΕΑΤΡΟΝ

Δέκα έργα, δράματα και κωμωδία, εις ΔΥΟ ΤΟΜΟΥΣ

Και οι δύο τόμοι μαζί, δε. ή φρ. 8. Κάθε Τόμος χωριστά, δε. ή φρ. 5.

ΔΗΛΩΣΙΣ: — Έπειδή όλοι σχεδόν οι συνδρομηταί ενεγράφησαν... [ΘΕΑΤΡΟΝ]

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ „ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ“

Αθήναι, 38, οδός Ευριπίδου την 2αν Μαΐου 1912.

ΝΑ και τ' Παπιά που έκαμε να μου γράψω... [Αθήναι, 38, οδός Ευριπίδου]

Και ή Άύρα του Όρφέως... [Αθήναι, 38, οδός Ευριπίδου]

Η Σουλβία, την όποιαν ευχαριστώ... [Αθήναι, 38, οδός Ευριπίδου]

Τι είναι και αυτός ο κινηματογράφος... [Αθήναι, 38, οδός Ευριπίδου]

Δέν απαντώ ποτέ με ταχυτικά... [Αθήναι, 38, οδός Ευριπίδου]

Περίεργον πράγμα μου φαίνεται... [Αθήναι, 38, οδός Ευριπίδου]

Βεβαίως, Γλυκοχάρμα, διά να επιτυχάνη... [Αθήναι, 38, οδός Ευριπίδου]

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ... [Αθήναι, 38, οδός Ευριπίδου]

Ο Τότος έπλενε τ' πόδια του στο μπάνιο... [Αθήναι, 38, οδός Ευριπίδου]

Όνειρεμένη Πατριδα, και σεις οι άλλοι... [Αθήναι, 38, οδός Ευριπίδου]

Διαβάστε αυτά που μου γράφει το Ρόδον... [Αθήναι, 38, οδός Ευριπίδου]

Η Σουλβία, την όποιαν ευχαριστώ... [Αθήναι, 38, οδός Ευριπίδου]

Τι είναι και αυτός ο κινηματογράφος... [Αθήναι, 38, οδός Ευριπίδου]

Δέν απαντώ ποτέ με ταχυτικά... [Αθήναι, 38, οδός Ευριπίδου]

Περίεργον πράγμα μου φαίνεται... [Αθήναι, 38, οδός Ευριπίδου]

Βεβαίως, Γλυκοχάρμα, διά να επιτυχάνη... [Αθήναι, 38, οδός Ευριπίδου]

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ... [Αθήναι, 38, οδός Ευριπίδου]

Ο Τότος έπλενε τ' πόδια του στο μπάνιο... [Αθήναι, 38, οδός Ευριπίδου]

Ο Τότος έπλενε τ' πόδια του στο μπάνιο... [Αθήναι, 38, οδός Ευριπίδου]

της Άύρας του Όρφέως... [Αθήναι, 38, οδός Ευριπίδου]

Απορρίπτονται: «Ένα όνειρο»... [Αθήναι, 38, οδός Ευριπίδου]

Νέα ψευδώνυμα: Έργατική Μέλισσα... [Αθήναι, 38, οδός Ευριπίδου]

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ... [Αθήναι, 38, οδός Ευριπίδου]

Όνειρεμένη Πατριδα, και σεις οι άλλοι... [Αθήναι, 38, οδός Ευριπίδου]

Διαβάστε αυτά που μου γράφει το Ρόδον... [Αθήναι, 38, οδός Ευριπίδου]

Η Σουλβία, την όποιαν ευχαριστώ... [Αθήναι, 38, οδός Ευριπίδου]

Τι είναι και αυτός ο κινηματογράφος... [Αθήναι, 38, οδός Ευριπίδου]

Δέν απαντώ ποτέ με ταχυτικά... [Αθήναι, 38, οδός Ευριπίδου]

Περίεργον πράγμα μου φαίνεται... [Αθήναι, 38, οδός Ευριπίδου]

Βεβαίως, Γλυκοχάρμα, διά να επιτυχάνη... [Αθήναι, 38, οδός Ευριπίδου]

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ... [Αθήναι, 38, οδός Ευριπίδου]

Ο Τότος έπλενε τ' πόδια του στο μπάνιο... [Αθήναι, 38, οδός Ευριπίδου]

Ο Τότος έπλενε τ' πόδια του στο μπάνιο... [Αθήναι, 38, οδός Ευριπίδου]

Ο Τότος έπλενε τ' πόδια του στο μπάνιο... [Αθήναι, 38, οδός Ευριπίδου]

